

N:o 58.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 25 april 1893.  
— — — — Andra Kammaren den 25 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion  
om upphäfvande af 12 kap. 3 § kyrkolagen.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 27.)

Till Konungen.

Af enskild motionär har Riksdagens uppmärksamhet blifvit fästad derå, att kyrkolagens föreskrift om skyldighet för hvarje församling att morgon och afton låta klämta i församlingens kyrka flerstädes inom landet icke efterlefdes. På senaste tiden hade man emellertid velat skaffa helgd åt detta kyrkolagens föråldrade påbud, men då klockare numera icke ansåges skyldig att verkställa klämtning, utan församlingarna vore nödsakade att för sådant ändamål anskaffa och aflöna särskilda personer, syntes det obilligt att pålägga församlingarna detta besvär.

Enligt Riksdagens åsigt lärer det icke kunna förnekas, att kyrkolagens ifrågavarande föreskrift icke allmänt uppbäres af föreställningen om densammes ändamålsenlighet; och har Riksdagen, som ansett att berörda föreskrift borde fråntagas sin nuvarande ovilkorliga karakter och att följaktligen åt de församlingar, som önskade sådant, borde till-

erkännas rätt att afskaffa ifrågavarande anordning, för sin del antagit följande

**L a g**

*angående ändring af 12 kap. 3 § kyrkolagen.*

Härigenom förordnas, att hvad i 12 kap. 3 § kyrkolagen är stadgadt om klämtning morgon och afton hvarje söcknedag hädanefter icke skall gälla, der vederbörande församling beslutar upphörande af klämtning.

Stockholm den 25 april 1893.

Med undersåtlig vördnad.

---